పాఠ్యాంశాలలో హిందూత్వవాదుల జోక్యాన్ని ఏ విధంగా అర్థం చేసుకోవాలి ?

సంఘ్‌పరివార్‌వారు పాఠ్యపుస్తకాలలో జోక్యం చేసుకోవడం భిన్న కారణాలవల్ల సమాజంలో ఆందోళన కలిగిస్తున్నది. ఆందోళన చెందుతున్న వారందరికీ ఇవన్నీ ఒకే ప్రాముఖ్యమున్నవి కాకపోవచ్చు.

శాస్త్రీయ ప్రమాణాల స్థానంలో జాతీయతను – అందులోనూ సంఘ్‌పరివార్ వారు విశ్వసించే సంకుచితమైన జాతీయతను – ప్రమాణంగా నిలబెట్టే ప్రయత్నం చేయడం కొంతమంది దృష్టిలో ప్రధానమైన విషయం కావచ్చు. ఉదాహరణకు ప్రాచీన భారతదేశంలో గణితశాస్త్రం గొప్పగా అభివృద్ధి చెందిందన్న అభిప్రాయాన్ని తీసుకుందాం. హిందూత్వవాదులు దీనిని బలంగా ప్రచారం చేస్తున్నారు. శాస్త్రీయ ప్రమాణాలను సవరించేటట్టయితే దీని తప్పొప్పులు తేల్చడం సులభమే. తమకు సమకాలికులయిన చాలా సంస్కృతుల కంటె, ప్రాచీన భారతీయులు గణితంలో ఎక్కువ ప్రగతే సాధించారు. చాలా కఠినమైన లెక్కలు చేయగలిగారు. ఒక్కొక్క లెక్కను ఏ విధంగా పరిష్కరించాలో తెలిపే శ్లోకాలు, పద్యాలు, ప్రాచీన, మధ్యయుగాల సాహిత్యంలో చాలా ఉన్నాయి. కానీ ఒక్కొక్క లెక్కను పరిష్కరించే పద్ధతిని కనుక్కొని, ఆ 'స్టెప్స్'ను ఒక పద్యం రూపంలో చెప్పడం వేరు. ఆ లెక్కను అమూర్తంగా నైరూప్యంగా (అబ్‌స్ట్రాక్ట్‌గా) ప్రతిపాదించి, సార్వజనీనమైన అమూర్త పరిష్కారాలు అన్వేషించడం వేరు. ఇందులో గ్రీకులు, తరువాతి కాలంలో అరబ్బులు సాధించిన ప్రగతి మనం సాధించలేక పోయాము.

శాస్త్రీయ ప్రమాణాలు ఈ విషయం చెప్తాయి. కానీ 'దేశభక్తి' ఒప్పుకోదు! దేశభక్తియుతంగా పాఠ్యాంశాలు తిరగరాయాలనే హిందూత్వవాదుల ఆరాటమూ ఒప్పుకోదు ! ఈ రకమైన అహేతుకమైన ప్రమాణాలు పిల్లలకు నేర్పించడం వారి ఆలోచనలను వక్రంగా మారుస్తుందని ఆందోళన చెందడం సబబే. సత్యానికి విశ్వాసం ప్రమాణమైతే, ఆ తరువాత ఆవేశం ప్రమాణం అవుతుంది. తదుపరి బలప్రయోగం దానికి రుజువు అవుతుంది !

APTF సావనీర్, ఫిబ్రవరి 2003

ఈ హైందవ 'జాతీయత' ప్రమాణాలతో మరొక సమస్య ఏమిటంటే, ఒకనాడు కొంత ప్రగతి సాధించిన భారతీయ పదార్థ విజ్ఞానం ఆ తరువాత ఎందుకు మూఢ నమ్మకాలలో కూరుకుపోయిందన్న ప్రశ్నకు అది జవాబు చెప్పజాలదు. 'విదేశీయులు' మనల్ని అణచివేయడం వల్ల అది జరిగిందనీ ఆ విదేశీయుల వారసులయిన భారతీయ ముస్లింలనూ క్రైస్తవులనూ అణచివేయడ మొక్కటే పూర్వవైభవాన్ని తిరిగి అందుకోవడానికి మార్గమనీ వారంటారు ! ఇది అర్థరహితమైన జవాబని – ఈ దేశానికి వచ్చిన విదేశీ సంస్కృతులన్నీ మన జ్ఞానాన్ని పెంచడానికి దోహదపడ్డాయని రుజువు చేయడం పెద్ద కష్టం కాదు. భారతీయ పదార్థ విజ్ఞానం మూఢ నమ్మకాలలో కూరుకుపోవడానికి గల నిజమైన కారణం విజ్ఞానం పైన బ్రాహ్మణులకు ఉన్న గుత్తాధిపత్యం అన్న దేవీప్రసాద్ ఛటోపాధ్యాయ విశ్లేషణను ముందుకు తీసుకుపోవడంలోనే ఈ సమస్యకు జవాబు దొరుకుతుంది.

మరొక కోణం నుండి కూడా సంఘ్‌పరివార్ వారు పాఠ్యాంశాలతో ఆడుతున్న చెలగాటం పట్ల ఆందోళన చెందే అవకాశం ఉంది. భారతదేశ సంస్కృతికీ నాగరికతకూ ఉన్న బహుముఖత్వాన్నీ బహు మూలాలను చెరిపివేసి, అసలయిన 'భారతీయత' వైదిక హిందూత్వంలోనే ఉన్నదని చెప్పే హిందూత్వవాదుల ప్రాపంచిక దృక్పథం దేశంలో సహనాన్నీ సహజీవనాన్నీ ధ్వంసం చేసి, హైందవ ఆధిపత్యానికీ, హింసాత్మక సమాజ జీవనానికీ దారితీసే ప్రమాదం ఉంది. వారి ప్రాపంచిక దృక్పథాన్ని సత్యంగా నిలబెట్టడానికి వారు చరిత్రనూ సామాజిక వాస్తవాలనూ ఘోరంగా వక్రీకరిస్తున్నారు. ఈ దేశంలోని ముస్లిం పాలకులంతా 'జిహాదీ' లేననీ, వారి పాలనంతా హిందువుల మీద హింసేననీ, ఇస్లాం బలప్రయోగంతోనే వ్యాపించిందనీ, క్రైస్తవం వ్యాప్తి డబ్బు, ఉద్యోగాల వంటి ప్రలోభాలతోనే జరిగిందనీ, క్రైస్తవం ప్రభావంవల్లనే 'మనల్ని' మనం అసహ్యించుకోవడం నేర్చుకున్నామనీ, నిజానికి వర్ణవ్యవస్థ, బ్రాహ్మణీయ సంస్కృతి మొదలయినవి ఉన్నతమైన వ్యవస్థలనీ వారు తమ పుస్తకాలలో ఇప్పటిదాకా రాసుకుంటూ తమ సరస్వతీ శిశుమందిరాలలో బోధించుకుంటూ ఉన్న అబద్ధాలను అధికారికంగా పాఠ్యపుస్తకాలలో ప్రవేశపెట్టాలని వారు చేస్తున్న ప్రయత్నం మన

సామాజిక జీవితానికి చాలా నష్టం చేస్తుందనడంలో సందేహంలేదు. అయితే వీరి ప్రాపంచిక దృక్పథంలో తిరస్కారానికి గురవుతున్నది కేవలం ఇస్లాం, క్రైస్తవం మాత్రమేకాదు – ఈ గడ్డకే చెందిన బ్రాహ్మణేతర సంస్కృతీ సంప్రదాయాలన్నిటికీ అదే గతి పడుతుందన్న విషయం రావలసినంతగా చర్చకు రావడం లేదు !

ఈ రెండు ప్రధానమైన అభ్యంతరాలేకాక చిన్న చిన్న అభ్యంతరాలు కూడా ఉన్నట్టున్నాయి. తమను తాము హిందువులుగా భావించే వారిలో కూడా కొంత మందికి సంఘ్‌పరివార్ హైందవానికి ఇస్తున్న నిర్వచనం వికృతంగా కనిపిస్తున్న దాఖలాలున్నాయి. తాము నమ్మే హైందవం ఇది కాదనీ, ఈ వికృత వ్యాఖ్యానాన్నే హైందవంగా చలామణి చేయడం న్యాయం కాదనీ ఈ కోవకు చెందినవారు అంటున్నారు. ఇక వ్యాపార పారిశ్రామిక వర్గాలు, ప్రపంచీకరణ పక్షపాతులు వేరే కారణాలవల్ల ఆందోళన చెందుతున్నట్టున్నారు. హిందూత్వవాదులు సామాజిక చైతన్యాన్ని పిడివాద మతతత్వం వైపుగా మలిచేకొద్దీ పాశ్చాత్యులకు ఈ దేశం ఆకర్షణీయంగా కనిపించడం మానేస్తుందనీ, ఆ చైతన్యం హింసాత్మక ఘర్షణలకు దారితీసే కొద్దీ పెట్టుబడులు రావడం మానేస్తాయనీ ఈ వర్గాలు ఆందోళన చెందుతున్నట్టున్నాయి !

ఇన్ని కారణాలూ, బహుశా ఇంకొన్ని కారణాలూ ఉన్నాయి. అయితే పాఠ్య పుస్తకాలతోనూ పాఠ్యాంశాలతోనూ హిందూత్వవాదులు ఆడుతున్న చెలగాటానికి వీటన్నిటి కంటే లోతయిన అర్థం ఉంది. వీటన్నింటికంటె బలమైన వ్యతిరేకతను అది ఎదుర్కోవలసిన అవసరం ఉంది.

భారతదేశ భవిష్యత్తు గురించి హిందూత్వవాదులకు తమ స్వంత అజెండా ఎప్పటి నుండో ఉంది. ఆ అజెండాలో ప్రజాస్వామ్యం రవ్వంత కూడా లేదు. శక్తివంతమైన జాతి రాజ్యం, అఖండమైన హైందవ ఆధిపత్యం, స్థిరమైన నిచ్చెనమెట్ల వ్యవస్థ, పదిలమైన బ్రాహ్మణీయ సంస్కృతి – ఇదీ వారి ఆదర్శం. గ్లోబలైజేషన్‌కు అవసరమయిన సుస్థిరతకు ఈ ఆదర్శం చక్కగా పనికొస్తుంది కాబట్టి వారికిప్పుడు అంతర్జాతీయ వాతావరణమూ అనుకూలంగా ఉంది. సంఘ్‌పరివార్ అజెండా అమలు చేయడంవల్ల తలెత్తే ఘర్షణల కారణంగా పెట్టుబడుల రాక తగ్గిపోవడం అంటూ జరిగితే అది తాత్కాలికం మాత్రమే.

దేశ భవిష్యత్తుకు సంబంధించి మనకు ఏ అజెండా ఉన్నా, దానికి అనుగుణంగా దేశ యువతను మలచవలసిన అవసరం ఉందని ఎప్పటి నుండో – వామపక్షవాదుల కంటే బాగా – గుర్తించిన వారు హిందూత్వవాదులు, 'యువతను మలచటం' అంటే ఈ దేశాన్ని గురించి, ఈ సమాజాన్ని గురించి వారికి ఉండే అభిప్రాయాలను మలచడం. అందుకోసం పాఠ్యపుస్తకాలను, పాఠ్యాంశాలను తిరగరాయడం ఒక కార్యక్రమంగా పెట్టుకున్నారు.

మన దేశ భవిష్యత్తు ప్రజాస్వామికంగా, మానవీయంగా ఉండాలని కోరుకునే వారందరూ ఈ వికృతమైన రాజకీయ అజెండాను ఎదుర్కోవటం కోసం రాజకీయంగానే ఒక దగ్గరకు రావాలి. ఒకే పార్టీలోకి, ఒకే సంఘటనలోకి అందరూ రాలేకపోవచ్చు. కానీ భిన్నస్వరాలు ఉన్నప్పటికీ ఒక తాటి మీద నడిచే ఉద్యమంలో భాగం కావాలి. హిందూత్వవాదులు పాఠ్యాంశాలతో ఆడుతున్న ఆటలను ఎదుర్కొనే కర్తవ్యాన్ని ఇందులో భాగంగా అర్థం చేసుకోవాలి.